

Jubilej Papinskog glazbenog instituta

U lipnju prošle godine navršilo se šezdeset godina otkako je osnovan Papinski Institut za crkvenu glazbu u Rimu. Bilo je to jednog toplog jutra u lipnju 1910, kad je o. Anđeo De Santi D. I., tada generalni predsjednik talijanskog cecilijanskog pokreta, bio u privatnoj audijenciji kod svetog Oca Pija X. Nije to bio jedan od onih običnih susreta između zajedničkog Oca i oca isusovca, koji je sve svoje sposobnosti i snage uložio u obnovu crkvene glazbe, posebno u Italiji. Onoga je jutro o. De Santi podnio Svetom Ocu želju talijanskog cecilijanskog udruženja »da se u Rimu uspostavi škola za crkvenu glazbu gdje bi se odgajali i formirali zborovođe i orguljaši«, što je prijeko potrebno ako hoćemo obnoviti crkvenu glazbu. Uporni pobornici i apostoli obnove crkvene glazbe i da se osnuje Institut za crkvenu glazbu bili su: o. Anđelo De Santi koji je bio i prvi predstojnik nove ustanove, opat Pavao Ferretti O. S. B., drugi predstojnik, te don Lovro Perosi, doživotni počasni predstojnik Instituta.

Sveti Otac je pomnivo proučio želju talijanskih cecilijanaca i odlučio da se ona ostvari. I tako je nastala, uz Petrovu Stolicu, »Scuola Superiore di Musica Sacra« (Visoka škola za crkvenu glazbu). Radom je započela u znaku materijalnog siromaštva (predavanja su održavana u dvije sobice u Via del Mascherone već slijedeće godine) ali s velikom baštinom svetosti i pouzdanja u providnost Božju. S istom duhovnom baštinom Papinski Institut za crkvenu glazbu u Rimu, jaki i krepki šezdesetgodišnjak, radnim i plodnim životnim naporom i dandanas neustrašivo kroči prema tvrdim i dalekim ciljevima obnove i nove liturgijske glazbe pod sigurnim pokroviteljstvom Petrova nasljednika.

Institut je otvoren 3. siječnja 1911. i od istoga Sv. Oca potvrđen breveom »Expleverunt« 4. studenog 1911. Reskriptom državnog tajništva Sv. Stolice od 10. lipnja 1914. sv. Pija X ga proglasio Papinskim i daje mu vlast da može podjeljivati akademske graduse. Poslije, pošto je nesretnim slučajem prva škola u Via del Mascherone izgorjela, Benedikt XV je konačno školu smjestio u palaču sv. Apolinara. Pijo XI s Motu proprio od 22. studenog 1922. daje joj statut i stavlja je pod izravnu ovlaštenost Sv. Stolice.

Apostolskom konstitucijom Pija XI »Deus Scientiarum Dominus« od 24. svibnja 1931. škola postaje »Papinski Institut za crkvenu glazbu« i uključen je među papinske fakultete i sveučilišta prema normama i dispozicijama same konstitucije. Pijo XII je usavršio rad na Institutu i biskupima čitavog svijeta živo preporučio pohatanje Instituta pis-

mom državnog tajništva od 22. XI 1953. te u enciklici »Musicae Sacrae disciplina« od 25. XII 1955. Dao mu je prednost pred svim ostalim sličnim Institutima instrukcijom Kongregacije obreda o svetoj glazbi i svetoj liturgiji od 3. rujna 1958: »Uvelike treba cijeniti one više ustanove ili akademije koje su izričito namijenjene za potpunije gajenje svete glazbe. Među ovim ustanovama prvo mjesto zauzima Papinski Institut za svetu glazbu koji je u Rimu osnovan od sv. Pija X« (br. 116).

Sveti Otac Ivan XXIII hvali sadašnji rad i nastojanja te mu zacrtava nove smjernice za budućnost. Daje inicijativu da se osnuje glazbena sekcija za misije.

Njegova Svetost Pavao VI kirografom »Novile Subsidium Liturgiae« od 22. studenog 1963. ustanovio je »Consociatio Internationalis Musicae Sacrae (Međunarodno udruženje crkvene glazbe). Stalno tajništvo CIMSa (Consociatio Internationalis Musicae Sacrae) nalazi se u samom Papinskom Institutu za crkvenu glazbu. U isto vrijeme se Njegova Svetost često interesira za rad Instituta i njegov napredak.

Papinski Institut za crkvenu glazbu ima međunarodni značaj. Ubrojen je među više Institute što ih je apostolska Stolica podigla u Rimu da proučava razne svete discipline. Čl. 3. paragraf 2. spomenute apostolske konstitucije Pija XI »Deus Scientiarum Dominus« od 24. svibnja 1931. kaže da su glavne discipline koje se na Institutu moraju poučavati u crkvenoj glazbi: gregorijanski koral, crkvena kompozicija i orgulje, prema propozicijama iz Motu propria svetoga Pija X o crkvenoj glazbi (22. XI 1903). Prema propisima i naredbama Svete Stolice mora se poučavati još studij: muzikologije, povijesti, glazbene paleografije, kritike, te razvoj svih glazbenih oblika što se upotrebljavaju u raznim krajevima i narodnostima katoličke Crkve.

Sv. kongregacija za sjemeništa i sveučilišta je 13. studenog 1964. propisala novi »Ratio studiorum« prema kojemu se mora urediti poučavanje crkvene glazbe na Institutu. Mjesto tri sada imamo pet tečajeva na Institutu: 1) crkvena glazba; 2) gregorijanski koral; 3) muzikologija; 4) crkvena kompozicija; 5) orgulje. Institut, snagom vlasti što ju je dobio od Apostolske Stolice, iz svih ovih materijala podjeljuje akademske graduse: bakalaureat, licencijat, magisterij (maestrat) i doktorat.

Reskriptom Sv. Kongregacije za sjemeništa i sveučilišta 3. rujna 1966. godine na Institutu je ustanovljena akademska ženska sekcija, specijalno određena za redovnice, s istim programom studija te istim pravima i dužnostima kao i za mušku sekciju.

Instituti i crkvene glazbene škole afilirani Papinskom Institutu za crkvenu glazbu u Rimu: Pius X School

(New York — U. S. A.)? St. Michael's Choir School (Toronto — Kanada); De Paul University (Chicago — U. S. A.); Kirchenmusikschule (Regensburg — S. R. Njemačka); Escuela Superior de Musica Sagrada (Città Meksiko); Escuela Superior Diocesana de Musica Sagrada (Guadalajara — Meksiko); Reine Elisabeth Music School (Hiroshima — Japan).

Dosadašnji predstojnici Instituta:

- 1) P. Angelo De Santi, S. J. (1911—1921),
- 2) D. Paolo opat Ferretti, O. S. B. (1921—1938),
- 3) D. Gregorio, opat Suñol, O. S. B. (1938—1946)
- 4) Mons. Iginò Anglès (1947—1969)
- 5) Mons. Ferdinand Haberl (1970.

A. M.

Glazbeno razmatranje u crkvi Svete Marije u Zagrebu

Na Cvjetnicu je prvo hrvatsko katoličko pjevačko društvo »Branimir« održalo u crkvi Svete Marije na Dolcu uspješno razmatranje Muke, Smrti i Uskrsnuća Kristova. Pod ravnanjem dr. Vladimira Babuša izvedena su slijedeća djela: V. Lisinski, Cum invocarem; P. da Palestrina, Tenebrae factae sunt i Adoramus te, Christe; Pod raspećem (crnačka duhovna pjesma), te F. Dugan, Lititva. Između pojedinih točaka zbora izveo je na orguljama prof. Željko Sojčić skladbe, J. S. Bacha: Kad smo u najvećem opasnostima, Koral; Oče naš, Koral; O čovječe, oplakuj svoje velike grijeh, Koral; Tokata i Fuga u D molu. Inž. Alojzije Seder izveo je na gitari: Preludij J. S. Bacha i Etudu br. 5 Fernanda Sohr-a. Kroz razmatranje je vodio prof. Vla do Zagorac.

ISPRAVAK

Molimo čitaocima da uvažavaju ispravak štamparskih pogrešaka: 1. U studiji L. Šabana: Zagrebački orguljaš Bernard Monte i glazbeni život Gradeca druge polovine XVII stoljeća — gdje riječ »druge« treba zamijeniti sa »prve« (god. XL str. 70 i 108)

2. U Prikazu Zlatka Stahuljaka: Uz 90-tu godišnjicu rođenja Josipa Humla — treba ispraviti: Uz 90-tu godišnjicu rođenja Vaclava Humla a ispod slike: ime Josip treba zamijeniti sa Vaclav. (god. XL, str. 86)

3. U članku: Franjo Haberl: Obnova i kontinuitet u crkvenoj glazbi — treba mjesto piščeva imena Franjo staviti ime Ferdinand Haberl. (God. XL, br. 4 — 1970. str. 98).

4. U naslovu: Naše nove orgulje. Vares: treba stajati: Naše nove orgulje: Kreševo (God. XL, br. 4 — 1970. str. 121).